

Abril 1968

NINGU NO POT DIR "NOSALTRES SOM CATALUNYA"

Ens plau aprofitar l'avinentsa d'unes paraules escrites per Fernando Valera, comentant les declaracions recents de l'Honorable President Tarradellas, per tal de tercierejar en un dels grans temes que tenim plantejats tots els catalans col·lectivament.

No hem d'amagar la dificultat de fer-ho, perquè l'il·lustre polític espanyol intervé en un afer complex, delicat, en què la polèmica només és acceptable perquè el problema que planteja és vital. Consti que no volem dir que el senyor Valera no tingui dret a dir-hi la seva. Ell és un amic nostre: és més, ell fou un amic nostre, quan ser-ho era difícil, tal volta impopular, ja que defensar els nostres drets implicava sovint la repulsa dels electors. Queda entès, doncs, que per a nosaltres el senyor Valera, i els amics com ell, tenen dret a opinar perquè es mereixen la nostra ciutadania.

Tanmateix, al·ludir a les paraules del President Tarradellas hauria de significar el plantejament de la greu qüestió de fins a quin punt és lícit d'aprofitar-se d'una activitat cultural, per patriòtica que sigui, per fer propaganda política, més ben dit, per fer creure que ara que ens toquen certes facilitats seria anacrònic somiar a fer política. Hauríem de saber fins a quin punt és lícit, per qüestions personals, per animadversions que no interessin gaire, per esperit de cleda, fer sorgir el dubte d'allò que significa, enfront del "Poder il·legítim", la Institució que simbolitza la primera gran victòria del nostre poble després de més de dos segles d'impotència.

A la complexitat i a la subtileza de la polèmica que venia a plantejar obertament el President Tarradellas, el nostre amic senyor Valera, hi posa un comentari de gratitud espanyola, però cal remarcar tot l'abast de la inventiva presidencial. No eren certament els esforços capdavanters dels iniciadors i organitzadors de les classes de català allò que incitava la iracúndia del President, sinó la pretensió represen-